

ANTON MEDVED:

ŠIBRE.

21.

Da majhen si, moj narodič,
to zate hudega ni nič.
A slavna tvoja vsa bodočnost,
enakopravnost in mogočnost
ostane prazen sen,
dokler ostaneš
malenkosten.

22.

Pred sabo list razgrne bel,
nanj vrže bledoličen mož
pod lipo nekaj mrtvih rož,
polnočnih žarkov, temnih jel,
visokih ciljev, daljnih zvónov,

oči demonskih, svilnih las —
pa misli, da je Béranger,
poet najdivnejših chansonov.
A peničin in slavčev glas
posnema tudi — srakoper.

23.

Skopi svet ima tolažbo
za bolnike in berače:
malo potrpite,
pa bo vse drugače!

Odgovarjajo trpini:
béžite s tolažbo tako!
Novce razdelite,
da bo vse enako!

24.

Veljaki naši pevajo,
ko pšice jih zadevajo:
Srečali smo ježa,
rekli: to je štacunar.
on ima šivanke,
mi imamo pa — denar.

